

Arrest

nr. 227 190 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 9 mei 2019 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 10 april 2019 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DESGUIN, die loco advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 15 maart 2019 dienden verzoekers, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Op 10 april 2019 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekers op 17 april 2019 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.03.2019 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[H.A.] [...]

[...]

[H.R.] [...]

[...]

+ kinderen

[H.J.], [...]

[H.D.], [...]

Nationaliteit: Albanië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor [H.A.]. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 05.04.2019 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, Albanië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van de artikelen 3, 4 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Ze stellen ook dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Zij verschaffen de volgende toelichting:

"2.1. Eerst onderdeel

Schending van de zorgvuldigheids- en motiveringsplichten, artikel 9ter van de wet 15.12.1980, artikel 3 EVRM en artikelen 1 tem 4 en 52 HGEU, omdat de motivering in verband met de "beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst" in het advies van de arts-adviseur dd. 05.04.2019, waarop verwerende partij stoelt haar beslissing, niet afdoende is, en ze stoelt op een onzorgvuldige en incorrecte analyse van de doorgelegde documenten.

De verwijzing naar de informatie afkomstig uit de MedCOI-databank, die niet publiek is noch toegevoegd in het administratief dossier van betrokkenen, wordt niet op een afdoende manier uiteengezet: er wordt verwezen naar één "aanvraag" en het unieke "referentienummer" 12265, en er wordt gesteld dat "uit bijgevoegd BMA blijkt dat de opvolging door een oncoloog en de noodzakelijke nabehandeling met Paclitaxel en Carboplatine beschikbaar is in het thuisland "

Deze motivering laat verzoekster niet toe te weten welke informatie is bevat in de aanvraag/BMA, waar in Albanië zo'n opvang zou bestaan en onder welke voorwaarden, en of het effectief gaat om passende zorgen en opvolging. Ze bevat ook geen enkel informatie over de hoeveelheid van de geneesmiddelen en het risico van productschaarste (in deze zin: RvV, nr 189 963, 20.07.2017 en nr 206 534 van 05.07.2018).

De voorwaarden van een toegelaten motivering "par référence", i.e. door verwijzing naar andere stukken, zijn in huidig geval niet vervuld daar de inhoud van het MedCOI-document niet op een afdoende manier uiteengezet is in het advies van de arts-adviseur, en dit document niet tijdig ter kennis van verzoekende partij werd gebracht.

« Considérant que si la motivation par référence d'un acte administratif peut être admise, c'est à la condition que le document auquel l'auteur de la décision en cause entend se référer existe effectivement et soit lui-même motivé formellement;» (RvS Braginsky, n° 223.713, 04.06.2013);« que la loi du 29 juillet 1991 n'interdit pas la motivation par référence; qu'il est satisfait à son prescrit lorsque l'avis auquel il est fait référence est joint, ou intégré dans l'acte administratif et que les avis auxquels il est référé soient eux-mêmes motivés;» (RvS, Dandrifosse, n° 223.440, 07.05.2013).

Verzoekende partij is bijgevolg niet in staat om, op het moment van de kennisgeving van de bestreden beslissing een afdoende kennis te hebben van de motieven waarop de beslissing stoelt:

« Bij de wet van 29 juli 1991 gewaarborgde recht van de adressaat van de handeling, maar eveneens van elke belanghebbende derde, om onmiddellijk kennis te nemen van de motieven die de beslissing verantwoorden door de vermelding ervan in de handeling zelf.

Het recht op de uitdrukkelijke motivering maakt het mogelijk het juridictionele toezicht op de bestuurs-handelingen met individuele draagwijdte en de inachtneming van het beginsel van de wapengelijkheid in het kader van de administratief contentieux te versterken.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, die de bestuurde in staat moet stellen te beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt, zou zijn doel voorbijschieten indien die bestuurde de motieven die de beslissing verantwoorden pas te weten kan komen nadat hij beroep heeft ingesteld. » (Grondwettelijk Hof, arrest nr 74/2014 van 8 mei 2014)

Deze praktijk werd al veroordeeld door Uw Raad in een gelijkaardige zaak, in zijn arrest nr 211 356 van 23.10.2018:

« Au vu du libellé et du contenu des réponses aux « requêtes MedCOI », le Conseil observe que la mention figurant dans l'avis du fonctionnaire médecin, selon laquelle « Ces requêtes démontrent la disponibilité de l'olmesartan, de l'amlodipine, de l'hydrochlorothiazide, du tramadol, du paracetamol et de la méthylprednisolone », ne consiste ni en la reproduction d'extraits, ni en un résumé desdits documents, mais plutôt en un exposé de la conclusion que le fonctionnaire médecin a tiré de l'examen des réponses aux requêtes MedCOI citées. Il s'ensuit que cette motivation de l'avis du fonctionnaire médecin, par référence aux informations issues de la banque de données MedCOI, ne répond pas au prescrit de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs. En effet, la

simple conclusion du fonctionnaire médecin ne permet pas à la partie requérante de comprendre les raisons pour lesquelles il a considéré que ces informations démontraient la disponibilité du traitement médicamenteux requis. Il en est d'autant plus ainsi, qu'à la différence d'un lien vers une page Internet, lequel est, en principe, consultable en ligne, par la partie requérante, les réponses aux « requêtes MedCOI », sur lesquelles se fonde le fonctionnaire médecin dans son avis, ne sont pas accessibles au public. En conséquence, entendant motiver son avis par référence à ces documents, le fonctionnaire médecin se devait, soit d'en reproduire les extraits pertinents, soit de les résumer, ou encore de les annexer audit avis. A l'inverse, le procédé utilisé entraîne une difficulté supplémentaire pour la partie requérante dans l'introduction de son recours, puisque celle-ci doit demander la consultation du dossier administratif à la partie défenderesse, afin de pouvoir prendre connaissance des réponses aux « requêtes MedCOI », sur lesquelles le fonctionnaire médecin fonde son avis, et ainsi en vérifier la pertinence. Ce procédé est d'autant plus critiquable que, s'agissant d'un domaine aussi spécifique que le domaine médical, la motivation contenue dans l'avis du fonctionnaire médecin doit être complète, afin de permettre à la partie requérante et au Conseil, qui n'ont aucune compétence en matière médicale, de comprendre le raisonnement du fonctionnaire médecin et, en ce qui concerne la première, de pouvoir le contester. »

En nog meer recent, in het arrest RvV nr. 220 643 dd. 30.04.2019.

Bovendien werd de beschikbaarheid van alle noodzakelijke zorgen en opvolging van verzoekster niet onderzocht: verwerende partij zegt niets over de beschikbaarheid van de test-behandeling "Violette" of een andere klinische studie in Albanië (zie uiteenzetting van de feiten supra en 9teraanvraag).

Nochtans heeft verzoekende partij erover gesproken in haar 9ter-aanvraag en heeft ze uitgelegd dat ze aan deze test-behandeling deel zou nemen (zie 9ter-aanvraag). Dit moest in acht genomen worden door verwerende partij voor de analyse van verzoeksters situatie, des te meer met het oog op de laatste medische attest (stuk 5).

Om al die redenen moet de bestreden beslissing vernietigd worden.

2.2. Tweede onderdeel

Manifeste appreciatiefout en schending van de zorgvuldig- en motiveringsplichten omdat de motivering in verband met de "toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst" in het advies van de arts-adviseur, waarop verwerende partij stoelt haar beslissing, niet adequaat, noch relevant, noch afdoende is, en ze stoelt op een onzorgvuldige en incorrecte analyse van de doorgelegde documenten en van de realiteit prevalerend in Albanië in het algemeen en voor verzoekster.

Ten eerste, door theoretische verklaringen te maken over de mogelijke verschillen tussen het kwaliteitsniveau van de gezondheidssystemen van België en van andere staten, en door het gezondheidssysteem in Albanië in grote lijnen te beschrijven en vast te stellen dat "de wet van 1994 "on Health Insurance in the Republic of Albania" stelt dat de gezondheidszorg is gebaseerd op solidariteit, gelijkheid en partnership tussen kopers, dienstverleners en begunstigden met de intentie dat de verplichte ziekteverzekering, die sinds 1995 geldt in Albanië, de enige instantie wordt voor betaling en terugbetaling in de drie domeinen van de gezondheidszorg namelijk primair zorg, de terugbetaling van medicatie en hospitalisatie en dat "toch evolueert heden de gezondheidszorg van een gecentraliseerd naar een meer gedecentraliseerd systeem evenwel met dezelfde partners" (p. 3), geeft de arts-adviseur geen voldoende motivering om effectief toegang tot de nodige zorgen aan verzoekster te garanderen.

De daadwerkelijke toegankelijkheid tot de gezondheidszorgen in Albanië wordt dus niet door verwerende partij aangetoond, daar ze zich beperkt tot een onvolledige en in abstracto analyse van de toegankelijkheid van de zorgen in Albanië, zonder de particulariteiten van verzoekster en van de situatie in het land (nochtans beschreven in verzoeksters 9ter-aanvraag) in aanmerking te nemen (RvS, nr 80 553, van 01.06.1999).

Verwerende partij beperkt zich tot het melden van een wet van 1994 die een paar "principes" stelt, maar legt niets uit over de wet: ze preciseert niet of die wet actueel effectief toegepast wordt en of de zogenoemde principes gevolgd worden in praktijk. Ze legt ook niet uit wat de gevolgen zijn voor het geval van de betrokkenen van het feit dat het gezondheidssysteem van een gecentraliseerd naar een meer gedecentraliseerd systeem evolueert.

Ten tweede is de motivering van de arts-adviseur betreffende de "universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven (pp. 3-4) niet passend, daar hij niet controleert of deze ziekteverzekering geldig is voor de situatie van verzoekende partij (borstkanker; graad IV van de ziekte); verzoeksters volging is duidelijk geen "primaire gezondheidszorg" en zal dus niet bedekt worden door de verzekering; verzoeksters medicatie wordt vooral niet aangekocht bij de apotheker (maar wordt eerder gekregen in het ziekenhuis (voor chemotherapie bvb.)) en verzoekende partij zal dus geen "gedeeltelijke terugbetaling" krijgen; het advies van de arts-adviseur specificceert niet op een duidelijke wijze of de zorgen en volging die verzoekster nodig heeft echt gedekt zullen worden, want de bronnen van informatie naar waar is verwezen (zie infrapaginale nota's) zijn niet publiek noch toegevoegd in het administratief dossier van betrokkene, en bijgevolg wordt het onmogelijk om deze informatie te controleren.

Ten derde is de motivering volgens welke "op gebied van sociale zekerheid zijn er verschillende vergoedingen zoals uitkeringen bij ziekte, pensioenen en invaliditeitsuitkeringen bij definitieve arbeidsongeschiktheid" (p. 4) duidelijk niet voldoende noch passend, daar de arts-adviseur geen informatie levert over de voorwaarden om toegang tot de vergoedingen te krijgen en niet controleert of verzoekster in casu de voorwaarden zou vervullen; het advies verwijst naar een bron (zie infrapagina nr. 8) maar legt dit document niet eens uit en opnieuw, controleert niet of verzoekster in casu de voorwaarden zou vervullen om ervan te kunnen genieten; bijgevolg garandeert de arts-adviseur geen effectief toegang tot de nodige zorgen en volging.

Ten vierde is de motivering van de arts-adviseur volgens welke "betrokkene dient verder opgevolgd na een kankerdiagnose. Ze kan hiervoor terecht in het publieke hospitaal Moeder Theresia. Kanker wordt in Albanië overigens kosteloos behandeld in openbare gezondheidsinstellingen. Chemo- en radiotherapie worden gedekt door de Albanese ziekteverzekering" (p. 4) gestoeld op een manifeste appreciatiefout en is duidelijk niet passend.

Opnieuw wordt het onmogelijk om de informatie van verwerende partij te controleren, want de bronnen van informatie naar waar is verwezen (zie infrapaginale nota's) zijn niet publiek noch toegevoegd in het administratief dossier van betrokkene.

De arts-adviseur specificceert niet waar het ziekenhuis "Moeder Theresa" zich bevindt in Albanië. Echter, een zoektocht op het internet toont aan dat het ziekenhuis in Tirana is gesitueerd, stad waarvan verzoekende partij afkomstig is. Aangezien verwerende partij informatie heeft over het land, weet ze zeker dat er in Albanië enkel één oncologisch ziekenhuis bestaat, en dit is het "Moeder Theresa" hospitaal van Tirana (stuk 4).

In haar 9ter-aanvraag heeft verzoekster het precies over haar slechte ervaring in Tirana gehad: ze zei dat ze mishandeld werd doordat de dokters een slechte diagnose hadden gemaakt van haar ziekte. Deze incidenten gebeurden allemaal in het ziekenhuis "Moeder Theresa" van Tirana. Verzoekster had stukken neergelegd ter staving van haar 9ter-aanvraag (zie stuk 5 van de aanvraag) die tonen aan dat ze behandeld werd in het Moeder Theresa ziekenhuis in Tirana.

Verwerende partij had dus ten minste moeten weten dat de slechte ervaring van verzoekster plaats nam in ditzelfde ziekenhuis, en had dit in acht moeten nemen voor de analyse van haar aanvraag.

Wat betreft de "kosteloze" behandelingen verwijst verzoe[ke]nde partij naar de informatie bevat in de 9ter-aanvraag van verzoekende partij, volgens welke corruptie komt overal over, zelfs in openbare gezondheidsinstellingen.

Verzoekster legt ook uit wat zij zelf heeft meegemaakt in Albanië (stuk 4): "the doctor made me go to his private clinique and pay 1000 euros for surgery. They use the public hospital as bait, so they got patients at their private hospital. They did a surgery just to do a biopsy. When I came to Belgium the doctor told me t[hat] for a biopsy there is no need to do surgery. They did it just to take my money and then ignore me to death".

Ten vijfde, door vast te stellen dat "Deze beslissing geldt ook voor de echtgenoot van betrokkene. Er zijn ook geen elementen in het dossier die erop wijzen dat hij, op 38-jarige leeftijd, geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat hij niet zou kunnen instaan voor de eventuele kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor zijn

echtgenote" (p. 4), maakt de arts-adviseur hypothetische verklaringen die verwerende partij niet kunnen toelaten verzoekster terug te sturen naar Albanië, want ze vormen absoluut geen garantie.

Ten zesde stelt de arts-adviseur dat "de advocaat van betrokkene haalt het probleem van steekpenningen en corruptie aan waardoor medische morgen duur en niet toegankelijk zouden zijn. De advocaat haalt hiervoor een aantal algemene bronnen aan. Zij haalt geen documenten aan die op betrokkene persoonlijk van toepassing zijn. Wat betreft de verwijzing naar corruptie dient gesteld: 'Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM, 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons/Verenigde Koninkrijk, §111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verdoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y. / Rusland, §9; EHRM 28 februari 1008, Saadi t. Italië, §131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/ Turkije, §73; EHRM 73; EHRM 26 april2005, Müslim/Turkije, §68)."

Er moet worden benadrukt dat de bovenstaande motivatie artikel 9ter van de Vreemdelingenwet schendt, en dat deze niet adequaat is, daar de criteria die worden gehanteerd voor de analyse van verzoekende partij's mogelijkheid om in Albanië medisch te worden behandeld, gebaseerd zijn op de analysetabel in verband met artikel 3 EVRM en niet op de criteria die gelden voor artikel 9ter Vw.

De rechtspraak van het EHRM in verband met artikel 3 EVRM is niet relevant voor de analyse van de effectieve toegankelijkheid tot de nodige zorgen en volging in Albanië overeenkomstig artikel 9ter Vw.

Niet alleen Uw Raad maar ook de Raad van State hebben al verklaard :

« en adoptant le libellé de l'article 9ter de la Loi, le Législateur a entendu astreindre la partie défenderesse a un contrôle des pathologies alléguées qui s'avère plus étendu que celui découlant de la jurisprudence invoquée par la partie défenderesse. Ainsi, plutôt que de se référer purement et simplement à l'article 3 de la CEDH pour délimiter le contrôle auquel la partie défenderesse est tenue, le Législateur a prévu diverses hypothèses spécifiques » (RvV nr 92 309 dd 27 november 2012, pt 3.1.2. ; RvV nr 91 385 dd 19 november 2012 ; RvV nr 126 515 dd 1 juli2014 ; RvV 12 december 2014, nr 135 035, 135 037, 135 038, 135 039 en 135 041).

"Het vormt een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verwerpen, enkel omdat niet aan de voorwaarden van artikel 3 van het EVRM was voldaan" (RvS nr 225.633 dd 28 november 2013).

Bovendien verklaart verwerende partij dat de raadsman van verzoekende partij enkel naar algemene bronnen heeft verwijst en dat er geen documenten werd aangehaald die op betrokkene persoonlijk van toepassing zijn. Deze motivering is niet relevant en is een duidelijke manifeste appreciatiefout.

Niet alleen heeft verwerende partij zelf naar algemene bronnen verwezen om haar standpunt te steunen (zie alle infrapagina nota's van het medisch advies) en zijn die bronnen niet toegankelijk (ze zijn "Medcoi bronnen", die niet publiek zijn), maar ook werden er documenten neergelegd die op betrokkene persoonlijk van toepassing zijn (zie stuk 5 van de 9ter-aanvraag).

Stuk 2 van de 9ter-aanvraag (medische attest dd. 12.03.2019 van Dr. [S. L.]) vermeldt dat de aanvankelijke diagnose onjuist was in Albanië.

Bovendien, zoals hiervoor uitgelegd, heeft verzoekster het precies over haar slechte ervaring in Tirana gehad in haar 9ter-aanvraag: ze zei dat ze mishandeld werd in Albanië, doordat de dokters een slechte diagnose hadden gemaakt van haar ziekte. Deze incidenten gebeurden allemaal in het ziekenhuis "Moeder Theresa" van Tirana. Verzoekster had stukken neergelegd ter staving van haar 9ter-aanvraag (zie stuk 5 van de aanvraag) die tonen aan dat ze behandeld werd in het Moeder Theresa ziekenhuis in Tirana. Verwerende partij had dus ten minste moeten weten dat de slechte ervaring van verzoekster plaats nam in ditzelfde ziekenhuis, en had dit in acht moeten nemen voor de analyse van haar aanvraag.

Verzoekster legt ook uit wat zij zelf heeft meegemaakt in Albanië (stuk 4), zie o.a. : "the doctor made me go to his private clinique and pay 1000 euros for surgery. They use the public hospital as bait, so they got patients at their private hospital. They did a surgery just to do a biopsy. When I came to Belgium the

doctor told me [that] for a biopsy there is no need to do surgery. They did it just to take my money and then ignore me to death".

Bijgevolg, zou Uw Raad de bovenvermelde rechtspraak van het EHRM willen toepassen, dan valt verzoekster zonder twijfel binnen het "toepassingsgebied" van deze rechtspraak.

Ten einde is de motivering van de arts-adviseur volgens welke "ook betreffende de andere aangehaalde bronnen kan gesteld worden dat er uit de aangebrachte informatie geen indicatie is dat de zorgen voor de specifieke situatie van betrokkene niet toegankelijk zouden zijn veel te vaag, stereotypisch, en vormt een manifeste appreciatiefout.

Met zulke motivering geeft verwerende partij helemaal geen antwoord op de informatie en argumenten die voorgelegd werden in de 9ter-aanvraag van verzoekster (ivm de effectieve beschikbaarheid en toegan[kelijk]heid tot de passende zorgen). In haar verzoek werd precies vastgesteld (op basis van verschillende algemene bronnen) dat de borstkankers niet goed worden behandeld in Albanië, dat de kwaliteitsniveau van de gezondheidszorgen onvoldoende is en dat er heel veel corruptie bestaat op het gebied van de gezondheidszorgen.

Om al die redenen moet de bestreden beslissing vernietigd worden."

3.2. Verweerder repliceert als volgt:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS, nr. 105.103, 26 maart 2002).

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en is gesteund op het advies van de arts-adviseur van 05.04.2019, waarin hij vaststelde dat de medische behandeling en opvolging toegankelijk en beschikbaar zijn voor verzoekster in Albanië.

De arts-adviseur ging na of er vanuit medisch standpunt besloten kan worden of de aandoening een reëel risico zou kunnen inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling. Gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is voor verzoekers in het land van herkomst, werd geoordeeld dat er geen bezwaar is tegen een terugkeer.

De stukken waarnaar verwezen werd in het advies van de arts-adviseur, werden toegevoegd aan het administratief dossier, zodat zowel de Raad als verzoekers kennis hebben van de inhoud ervan en de bevindingen van de arts-adviseur wel degelijk getoetst kunnen worden.

Verzoekers kunnen niet gevolgd worden in hun kritiek waar zij stellen dat er op algemene wijze verwezen wordt naar informatie van de MedCOI databank en deze niet toegepast zou zijn op hun persoonlijke situatie. Het tegendeel blijkt immers uit de bewoordingen van het advies. De arts-adviseur leidde immers uit die documenten af dat de [...] behandeling en de follow-up voor verzoekster in Albanië gegarandeerd is, dat opvolging door een oncoloog beschikbaar is evenals de noodzakelijke behandeling met Paclitaxel en Carboplatine. Het gaat wel degelijk om een onderzoek naar de noodzakelijke behandeling voor verzoekster.

Verzoekers gaan er met hun kritiek, stellende dat een loutere verwijzing niet voldoende is, bovendien aan voorbij dat een stuk waarnaar verwezen wordt in de beslissing niet opgenomen dient te worden in de beslissing zelf (en niet te worden bijgevoegd). In het kader van de formele motiveringsplicht volstaat het om in het kort het voorwerp en de inhoud van die stukken te vermelden, zonder dat het nodig is ze in extenso over te nemen (OPDEBEEK, I. en COOLSAET, A., Administratieve rechtsbibliotheek: formele motivering van bestuurshandelingen, Brugge, die Keure, 1999, p. 131 – 133).

Voor wat betreft de betrouwbaarheid van de MedCOI databank en de mate waarin de informatie kan geverifieerd worden, oordeelde de Raad reeds onder meer wat volgt:

“De verzoekende partij kan niet worden bijgetreden waar zij stelt dat de arts-adviseur slechts oppervlakkig zou hebben bekeken. Uit het advies blijkt dat rekening werd gehouden met de medische verslagen die verzoekster heeft voorgelegd, hij verwijst ook naar de verschillende door hem geraadpleegde bronnen, die ofwel online te consulteren zijn, ofwel kunnen worden nagegaan in het administratief dossier. De kritiek dat niet kan worden nagegaan of de bronnen waarop het advies steunt betrouwbaar, correct en objectief zouden zijn, is aldus gericht tegen het gegeven dat de arts-adviseur zich steunt op informatie van het MedCOI-project. Het MedCOI-project is een project rond uitwisselen van bestaande informatie, beste praktijkvorming en ontwikkelen van een gemeenschappelijke aanpak in het verzamelen en gebruik van medische COI (co[u]ntry of origin information); het MedCOI-project is gebaseerd op een initiatief van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst, Bureau Medische Advisering, telt 17 partners (16 Europese landen en het International Centre for Migration Policy Development) en wordt gefinancierd door het European Refugee Fund). Deze dokters, die gegarandeerd anoniem blijven, werden gevonden door bemiddeling van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken en zijn ambassades overzee. Zij werden vervolgens contractueel aangenomen door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (IND). Deze dokters bezorgen de informatie over de beschikbaarheid van behandelingen in de landen waar ze actief zijn.

De Raad stelt vooreerst dat verzoeksters kritiek hypothetisch van aard is. Verzoekster heeft algemene bemerkingen met betrekking tot de werking van het MedCOI-project, zonder dat zij daarbij ook effectief iets inbrengt tegen de inhoud van de informatie die blijkt uit de verslagen van MedCOI. Het loutere gegeven dat het MedCOI-project samenwerkt met dokters die anoniem blijven, doet bovendien geen afbreuk aan de inhoud van de door dit project (dat zelf sterk gereguleerd is, en onder toezicht staat van het Europe Refugee Fund) aangeleverde informatie. Bovendien is de informatie van het MedCOI-project terug te vinden in het administratief dossier, zodat verzoekster de inhoud ervan kan toetsen.

(...)

De arts-adviseur heeft de informatie afkomstig uit de MedCOI-databank gehanteerd bij het onderzoek naar de beschikbaarheid, terwijl een afzonderlijk onderzoek werd gevoerd naar de toegankelijkheid van de nodige zorgen en behandeling, waarbij de arts-adviseur zich op andere bronnen heeft gebaseerd dan de MedCOI-databank. (...)

Verzoekster uit ook kritiek op het feit dat de informatie uit de MedCOI-databank niet publiek is, zodat deze voor haar niet raadpleegbaar is. De Raad merkt ter zake op dat de informatie in kwestie werd toegevoegd aan het administratief dossier, en aldaar kan worden geverifieerd.(...)” (RVV, arrest nr. 197.378 d.d. 28/12/2017)

Waar zij de arts-adviseur verwijten zich slechts beroept te hebben op één bron, dient opgemerkt dat verzoekers niet aantonen dat de informatie afkomstig uit de MedCOI niet voldoende zou zijn om het advies te onderbouwen.

Waar verzoekers stellen dat de toegankelijkheid niet werd onderzocht in functie van hun persoonlijke situatie kunnen zij geenszins gevolgd worden. In het advies werd m.b.t. de toegankelijkheid ingegaan op de algemene situatie voor wat betreft de gezondheidszorg in Albanië, waarbij werd toegelicht dat die is vastgelegd door de “Health Care Law” met het Ministerie van Volksgezondheid waarbij het “Health Insurance Fund” en het “Public Health Institute” de voornaamste partners zijn. Er werd verder verwezen naar de universele ziekteverzekering voor alle in Albanië verblijvende personen waarvoor de staat de bijdragen betaalt indien die personen niet economisch actief zijn. Vervolgens [...]concludeert de arts-adviseur dat kanker in Albanië kosteloos behandeld wordt in openbare gezondheidsinstellingen en chemo- en radiotherapie er gedekt wordt door de Albanese ziekteverzekering.

In de mate verzoekers zelf zouden moeten bijdragen in de kosten van de behandeling, tonen zij niet met een begin van bewijs aan arbeidsongeschikt te zijn.

Het behoort verder niet tot het takenpakket van de arts-adviseur om gedetailleerde informatie in te winnen omtrent de kwaliteit, de kwantiteit en de kostprijs van de medische behandeling en opvolging in

het land van herkomst. Hij dient enkel na te gaan of de nodige medische behandeling er beschikbaar en toegankelijk is voor de aanvrager, wat in casu het geval is. Dezelfde redenering geldt voor de hoogte van de eventuele uitkering waarvoor verzoeker in aanmerking zou kunnen komen. In casu werd door de arts-adviseur geconcludeerd dat de medische behandeling voor verzoeker beschikbaar en toegankelijk is in zijn land van herkomst.

De verplichting in hoofde van de arts-adviseur die uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voortvloeit gaat niet zo ver dat hij een overzicht zou moeten geven van alle mogelijke prijzen van de medicatie, opvolgingen en uitkeringen in het hele land van herkomst.

Verzoekers tonen niet aan dat bepaalde medische elementen zouden zijn veronachtzaamd bij het opstellen van het advies en het nemen van de bestreden beslissing.

Een schending van de door hen opgeworpen bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur wordt niet aannemelijk gemaakt.”

3.3. De Raad merkt op dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer in zijn advies dat aan de basis ligt van de bestreden beslissing ter staving van het standpunt dat verzoekster de nodige medische zorgen in Albanië kan genieten verwijst naar de “Aanvraag Medcoi van 30-3-2019 met het unieke referentienummer 12265”. Deze arts stelt vervolgens dat “Uit bijgevoegd BMA blijkt dat de opvolging door een oncoloog en de noodzakelijke nabehandeling met Paclitaxel en Carboplatine beschikbaar is in het thuisland.” Ondanks het feit dat verweerder in zijn nota met opmerkingen, in antwoord op de grieven van verzoekers, voorhoudt dat de inlichtingen die afkomstig zijn uit een databank die niet publiek toegankelijk is werden toegevoegd aan het administratief dossier kan de Raad enkel vaststellen dat in het aan hem voorgelegde dossier geen stuk aanwezig is dat toelaat vast te stellen dat de nabehandeling met Paclitaxel en Carboplatine, die als noodzakelijk wordt omschreven, in Albanië beschikbaar is. Ook ter terechtzitting legt verweerder geen stuk neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de bewering dat een nabehandeling met Paclitaxel en Carboplatine in Albanië tot de mogelijkheden behoort enige grond heeft. Er kan bijgevolg niet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing op een deugdelijke wijze werd voorbereid en is gesteund op een correcte feitenvinding. Verzoekers kunnen dan ook worden gevolgd in hun stelling dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden.

Aangezien een onderdeel van het aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 10 april 2019 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK